

СЕКЦІЯ 6

КОМП'ЮТЕРНІ СИСТЕМИ ТА МЕРЕЖНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Дмитро Андрущенко

студент спеціальності «Агрономія»,
освітній ступень «бакалавр»

Науковий керівник: **Мушеник І.М.**

к. е. н., доцент кафедри інформаційних технологій,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ІСТОРІЯ ІНФОРМАТИКИ ЯК НАУКИ

Інформатика – відносно молода наука, яка до того ж дуже швидко еволюціонує, що часто призводить до таких форм її розвитку, які були до цих пір невідомі людству. Разом з тим значення інформатики постійно зростає, оскільки інформатизація активно проникає в усі сфери діяльності людини. Ці особливості інформатики призводять до того, що до цих, але в науковому співтоваристві не вдалося виробити загальноприйняте визначення цієї павуки. Практично в кожній галузі науки можна зустріти своє, відмінне від інших визначення інформатики. Тому інформатика для математика, фахівця з комп'ютерної техніки, економіста, філософа, соціолога, філолога – це дуже часто, на перший погляд, зовсім різні науки. Однак якщо звернутися до історії становлення інформатики як науки, стає ясно, що її базові принципи і понятійний апарат в чомусь універсальні, тобто не залежить від конкретної сфери її застосування.

Термін «інформатика» виник у 60-х рр. ХХ ст. у Франції для назви галузі, що займається автоматизованою обробкою інформації за допомогою електронних

обчислювальних машин. Французький термін *informatique* (інформатика) утворений шляхом злиття слів *information* (інформація) і *automatique* (автоматика) і означає інформаційну автоматизовану переробку інформації. В англомовних країнах цьому терміну відповідає синонім *computerscience* (наука про комп'ютерну техніку).

У 1963 р. радянський вчений Ф.Е. Темників одночасно з закордонними авторами визначає інформатику як науку про інформацію взагалі, що складається з трьох основних частин – теорій інформаційних елементів, інформаційних процесів і інформаційних систем. Це був перший важливий поворот у долі поняття «інформатика», але він довго залишався лише історичним фактом. Ця спроба обґрунтувати нове поняття, довести його необхідність не була успішною і в належній мірі не оцінена, в силу того що публікація була здійснена в маловідомому, спеціальному журналі «Новини вузів. Електромеханіка», 1963 р., №11.

Так чи інакше тоді поняття «інформатика» ще не отримало в нашій країні помітного поширення. Хоча в науковій літературі вже в той період часто зустрічалися трактування інформатики «через призму поглядів Темникова». Так, в 1968 р надрукована робота А.І. Михайлова, А.І. Чорного та Р.С. Гиляревський «Основи інформатики», в якій детально розглянуті поняття науково-технічної інформації та методи її обробки.

У 1972 р. в СРСР виходить Велика радянська енциклопедія (Вікіпедія), в якій дефініція терміну «інформатика» була однозначно зорієнтована на гуманітарність цієї науки, зокрема, на процес комунікації.

Інформатика –галузь гуманітарного знання, що вивчає структуру і загальні властивості наукової інформації, а також основні закономірності процесів інформаційної комунікації.

Такий розкид уявлень про місце і роль наукової інформатики призводить до того, що її визначення стають все більш розмитими, намагаються

дистанціюватися від будь-якої конкретики. На Міжнародному конгресі в Японії в 1978 р. дається широке визначення інформатики.

Поняття інформатики охоплює області, пов'язані з розробкою, створенням, використанням та матеріально-технічним обслуговуванням систем обробки інформації, включаючи машини, устаткування, математичне забезпечення, організаційні аспекти, а також комплекс промислового, комерційного, адміністративного, соціального та політичного впливу.

У 1982 р. виходить монографія академіка В.М. Глушкова «Основи безпаперової інформатики» (2-е видання, виправлене і доповнене, побачило світ в 1987 р.). А рік потому річне загальні збори Академії наук СРСР приймає рішення про створення в Академії наук відділення інформатики. З цього моменту ідеї інформатики в нашій країні отримали прописку не тільки в науці, але також і серед фахівців-практиків.

Яке тоді було розуміння інформатики? У зазначеній монографії академіка В.М. Глушкова немає прямого визначення інформатики як нової науки. Але виходячи зі змісту цієї книги і матеріалів АН СРСР про створення нового відділення можна зробити наступний висновок.

Інформатика – це сукупність засобів всієї сучасної інформаційної теорії, техніки і технології, сумарне, комплексне позначення цієї галузі знань.

По-іншому кажучи, інформатика як наука вбирає сьогодні найрізноманітніші за своєю сутністю і природі інформаційні ідеї, засоби і процеси, пов'язані із задоволенням інформаційних потреб суспільства в сьогоденні і майбутньому. Проте в рамках сучасної інформатики можна вичленувати і більш конкретні сфери її застосування.

Перелік використаних джерел

1. Береза А.М. Основи створення інформаційних систем: навч. посібник / А.М. Береза. – К.:КНЕУ,1998. – 140 с.
2. Колін К.К. Еволюція інформатики та проблеми формування нового комплексу наук про інформацію / К.К. Колін // Науково-технічна інформація. ВІНІТІ. Сер. 1. 1995. – №5. –С.1–7.

3. Мельник Л.Г. Экономика информации и информационные системы предприятия: учебн.пособие / Л.Г. Мельник, С.Н. Ильяшенко, В.А. Касьяненко. – Сумы: ИТД Университетская книга, 2004. – 400 с.

4. Олійник А.В. Інформаційні системи і технології у фінансових установах: навч. посібник /А.В. Олійник, В.М. Шацька. – Львів: Новий Світ-2000. – 2006. – 436 с.

Сніжана Блажко

студентка спеціальності «Транспортні технології»,
освітній ступінь «бакалавр»

Науковий керівник: **Марусей Т.В.**

к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

СУЧАСНІ КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

Інтенсивний розвиток комп'ютерних та інформаційних технологій на початку нового тисячоліття різко прискорив процеси глобалізації і призвів до глибинних змін в різних галузях сільського господарства.

У сучасних умовах, одним з головних завдань пріоритетного розвитку АПК країни та регіонів за рішенням продовольчих питань і необхідності підвищення конкурентоспроможності, є інтенсифікація агропромислового виробництва. Автоматизація, комплексна механізація і розвиток інформаційних технологій, що дозволяють з кожної одиниці використаних ресурсів отримати більшу кількість і різноманітність високоякісних продуктів харчування – це найбільш ефективний спосіб розвитку агропромислового комплексу.

Інноваційний розвиток агропромислового комплексу сповільнюється в тому числі через низький рівень технологічної оснащеності, багато в чому визначається технічним і технологічним рівнем промисловості та недостатньою кваліфікацією кадрів. У той час як досвід ведення сільськогосподарських робіт більшості розвинених країн світу вже безпосередньо пов'язаний з